

forsyningsvanskeligheder og andre ting, som gør, at vi simpelt hen er nødt til at erkende, at det spor, regeringen har lagt, fører i den forkerte retning.

Vi er særlig bekymret for den ensidige holdning, der er omkring anvendelsen af kul. Kul er et godt, billigt og let tilgængeligt brændsel. Bevares, kul har en større emission af en række gasser, end f.eks. naturgas har, men så lad os se på det. Lad os gå ind og fortsætte bestræbelserne på røgrænsning og lignende, som de danske elværker jo så dygtigt har gjort gennem de senere år, frem for at man lægger en plan, som betyder, at vi i en periode også får stigende afhængighed af olie. Det kan man undre sig over, al den stund Danmark og en række andre i-lande tidligere har brændt fingrene på netop afhængighed af olie.

Så er der vores egne gasreserver, hvor man jo slet, slet ikke tager højde for, at vores egne gasreserver er absolut udtømmelige, og at vi derfor kan komme i en situation, hvor vi får en stor afhængighed af import af naturgas. Og hvor naturgas i stor udstrækning distribueres ud til den enkelte husstand, så er kul som brændsel kendetegnet ved, at det typisk brændes af i de store elværker, og så er det strømmen, der efterfølgende bliver distribueret.

Vi havde hellere set et perspektiv, hvor man går ind og sørger for at få bygget en række multibrændselsanlæg, som hurtigt kan stilles om, hvis politiske og økonomiske kriser eller krige, deciderede krige, kommer til at betyde, at vi er nødt til hurtigt at skifte.

Så har vi med interesse læst de betragtninger, der er i »Energi 21«, om, hvordan vi de senere år har opnået den – synes jeg nok – prisværdige situation, at vi har haft en vækst i samfundsøkonomien, samtidig med at energiforbruget har været om ikke stagnerende, så i hvert fald har haft en langt lavere udvikling. Det, man glemmer at fortælle, er jo, at den gevinst, som borgere og virksomheder og samfundsøkonomien skulle have haft som følge af det, simpelt hen er blevet konfiskeret af staten, i og med at man, i takt med at tingene er blevet billigere og folks forbrug er blevet mindre, så har sørget for at skruer afgifterne op, sådan at folks nettoudgifter til opvarmning, til strøm og lys og varme ikke er faldet.

Det synes vi er forkert. Vi synes, at den gevinst, der var dér, skulle befolkningen have haft glæde af og ikke blot se frem til, at »Energi

21« kommer til at flytte målet. Og lige præcis det at flytte målet er det, man gør. Det er noget af det dårligste pædagogik, der overhovedet kendes. Man har sat et mål i »Energi 2000«, inden man når det, inden at de ting har fuld gennemslagskraft, så flytter man målet. Resultatet af den slags pædagogik er ofte, at deltagerne i løbet eller konkurrencen opgiver og siger: Jamen så kan det også være lige meget. Og lige præcis det er ikke sundt for et samfund som det danske.

For vi er jo alle sammen enige om, at vi skal spare på de ressourcer, vi har. Vi ønsker bare, at den besparelse kommer til at foregå ad frivillighedens vej gennem rådgivning og gennem oplysning frem for det, som regeringen lægger op til, nemlig at der skal ske en yderligere og meget kraftig regulering af det danske samfund.

Vi må derfor – det skal vi vende tilbage til senere under forespørgselsdebatten – sige, at vi mener, regeringen vælger det forkerte spor med »Energi 21«. Vi havde hellere set en regering, der havde valgt sporet ad frihedens vej, ad frivillighedens vej og ad den vej, der giver mere velfærd i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er en bemærkning til hr. Kim Behnke om, hvad det her koster.

Hvad har det kostet Danmark at være så meget i front? Dér vil jeg gerne, at man lige er opmærksom på, hvad der egentlig er sket i Japan og Tyskland. Japan og Tyskland har vel nogle af verdens bedste økonomier – det er i hvert fald de lande, som har haft den mest markante økonomiske vækst inden for de sidste år – og samtidig har de lande ikke haft nogen stigning i energiforbruget. Sammenligner vi så med, hvad der er sket i USA, så kan vi konstatere, at dér har man slet ikke den produktivitetsudvikling, som der er i Japan og Tyskland. Og hvad er årsagen til det? Årsagen er jo bl.a., at man slet ikke har formået at energieffektivisere i USA i samme omfang, som man har gjort i Japan og Tyskland.

Noget af det, der har været incitamentet i Japan og Tyskland, har jo været de høje energipriser. De har haft højere energipriser i Japan og Tyskland, end man har haft i USA, og samtidig har man altså haft en væsentlig større økonomisk vækst, end man har haft i USA. Man kan sige, at det, der har været fordelene for den japanske og den tyske økonomi, har været, at